

257

Nam & in ipso nro. est adoptivus filius & uerus filius;
Adoptiuum filiu[m] nondicimus filiu[m] esse natura: sed
eu[m] dicimus natura ee. qui ueru[s] e filius; Ergo & na
tura & substantia esse diuinu[m]: probauimus lectione;
Unitate quoq. non pluralitate diuine ee nature.
apostolica auctoritas demonstrauit; Nunc illi ass
rant: ubi ingenuu[m] patre legerint; Sed si dialectico
more concedi sibi id postulant: utq[ue] dlectu[m] nonsit.
plecto usurpent: pdunt se contentionis studia de
ferre: non cognitione querere veritatis. Namq. in
ipsa dialectica: si non concedatur q[uod] concedi sibi
postulant: qui aditu[m] contentionis inuenire sibi de
siderant: principiu[m] inuenire non queunt disputan
di. Ethoc ibi ubi contentio e: magis dedisputatione
argutus: quia de examine veritatis. Hec e enim di
ialecticoru[m] gloria: si uideantur expugnare verbis.
& refellere veritatē; Contra disfinitio fidei e: vt
veritas non uerba pandantur; Deniq. verba
philosophorū: excludit simplex veritas piscatorū.
Quo igitur ista assertio e: ubi si non do nauero
ei verbu[m] ingenui: assertionis principiu[m] inuenire